

Вірші про серпень

Кінець літа

Між грядками вітер бродить
М'ягколапо й легкокрило.
Помагати всім в городі
Вистача у нього сили.

Підставля квасолі плечі,
Щоб забралася на тичку.
Кукурудзяній малечі
Золоті плете косички.

А найбільше любить вітер
Слухати, як мак шурхоче,
Бо прощається вже літо
І ховає сині очі.

Серпень

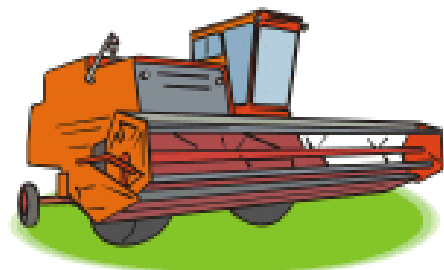
Серпень, дощами умитий,
Ранки туман заснував,
Перший, росинками вкритий,
Жовтий листочок упав.

Осінь нитка тоненька
Плуталась поміж отав,
Серпень засмаглий тихенько
В даль голубу відпливав.
Л. Новикова

Сміється серпень

Сміється серпень над полями,
То дощ, то спека – Маковій!
Гудуть комбайни за ярами,
Співа бджолиний медо-рій!
В. Березовий

Серпень

Така червона горобина,
Неначе полум'я горить.
Така погожа літня днина
Над простором усім летить.

І раптом дощ, неначе жарти,
Усе змінив в єдину мить.
Листок на мокрому асфальті,
Як вісник осені лежить.

То знову сонце виглядає
І шле привітний промінець.
Та це вже серпень догорає
І літу красному — кінець.

Вірш про серпень (кінець серпня)

Так швидко промайнуло літо.
Чомусь не віриться і досі.
Серпневим ранком тихо-тихо
У вікна заглядала осінь.

Ішла вона повільним кроком.
З сумними слізними очами.
Куди торкалась ненароком
Скрізь залишала жовті плями.

Ліниве сонце в синім небі
Вже так стомилося світити.
Закутатися хоче в хмари.
Поспати трохи, відпочити.

Птахи збираються в дорогу.
Прийшли холодні, довгі ночі.
Серпневим ранком жовта осінь,
Нам тихо заглядала в очі.

Серпень

А за вікном останній місяць літа
Гуде бджолою, квіткою цвіте.
Нагнулась яблуня вся щедрістю налита,
Відколосилось збіжжя золоте.

Трава шовкова стелеться під ноги,
В небесній синяві лелечий ключ летить.
Пташиний голос сповнений тривоги,
Прощальними акордами дзвенить.

Краса природи, щедрість віковічна,
Серпневий день, струмує ще теплом.
На цій землі все дороге й незвичне.
І хочеться, щоб завжди так було.

Щоб небо хмарку в озері купало,
А на сосні сріблилася роса.
Щоб все цвіло, сміялося, співало
І всіх до себе вабила краса.

Щоб стежечка стелилася під ноги —
Стежина, що веде у дивосвіт.
І щоб щасливі всі були дороги,
Серед лісів, серед людей і квіт.

Останній місяць літа догорає
Спекотним днем, то дощиком пройде.
Усе ще літо, але кожен знає,
Що осінь тихо в край до нас іде.

* * *

Серпень серпиком збирає
Хліба стиглі урожаї.
З кошиком до лісу ходить
Діткам яблуками годить,
Сливами і кавунами,
Зеленими огірками,
Щоб міцні вони були
І як квіточки цвіли.